

Η φίλη από τα παλιά προσκύνησε την Αγία Ζώνη και νίκησε τον καρκίνο

/ [Αγιορείτικα](#)

Το 2017 όταν η Αγία Ζώνη είχε έρθει στη Νέα Ιωνία νομίζω ότι με στιγματίσε εκείνη η περίοδος για πάντα και το λέω χωρίς υπερβολές.

Δεν είχα κάποιο πρόβλημα υγείας. Ίσως να είχα όμως πολλές αμαρτίες και ψυχικά να ένιωθα την αμαρτωλότητά μου μέχρι απόγνωσης αλλά όχι δεν είχα κάποιο πρόβλημα υγείας σωματικό. Άλλωστε τον σωματικό γολγοθά τον είχα περάσει πολύ νωρίτερα στα πιο νεανικά μου χρόνια με μια ύπουλη ασθένεια που είχε όμως ξεπεραστεί μετά από μια μεγάλη διαδρομή ζωής και προσπάθειας διότι πολύ απλά με είχε λυπηθεί ο Θεός.

Βρίσκομαι λοιπόν στην υποδοχή της Αγίας Ζώνης, στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων της Νέας Ιωνίας το 2017, ζώντας τις συγκλονιστικές στιγμές της ανθρώπινης επαφής με το Θεομητορικό κειμήλιο, όχι μόνο της δικής μου επαφής αλλά και όλων των ανθρώπων που ήρθαν να προσκυνήσουν την Τιμία Ζώνη.

Είναι κάποιες στιγμές που δεν περιγράφονται παρά μόνο καταγράφονται μέσα μας με ανεξίτηλο μελάνι. Τα πρόσωπα των ανθρώπων, άλλα πονεμένα, άλλα φοβισμένα, άλλα κουρασμένα, κάποιοι από αυτούς είχαν εμφανή τα σημάδια ασθενιών.

Οι φίθυροι ...εκείνοι οι ψίθυροι ...ήταν νομίζω όλη η κατάθεση ψυχής του καθενός μπροστά στην Αγία Ζώνη.

Ο πόνος και ο πόθος και η συγκίνηση αυτών των ανθρώπων που στέκονταν στην ουρά υπομονετικά έγινε δικός μου, σα να ένιωθα την συντριβή τους, σα να άκουγα τις προσευχές τους και τα κλάμματά τους.

Με συγκλόνισαν οι στιγμές εκείνες και κοιτώντας γύρω μου ξαφνικά ένιωσα την θάλασσα των ανθρώπων να με περικλύει.

Πόσοι άνθρωποι που ξέρω άραγε μπορεί να έχουν ένα πρόβλημα που δεν ξέρω ;

που οι ίδιοι δεν έχουν πει; Αναρωτήθηκα. Έβγαλα το κινητό μου ασυναίσθητα και

έγραψα ένα μήνυμα στέλοντας το στους παραλήπτες του τηλεφώνου μου . Όχι προσωπικό μήνυμα αλλά κοινό.

Απλά λόγια, καρδιακά, γεμάτα ελπίδα αλλά παράλληλα με πόνο ένιωθα ότι έγραφα γιατί όσο έγραφα τα μάτια μου έτρεχαν ακατάπαυστα.

“Η Αγία Ζώνη της Παναγίας μας βρίσκεται στην Αθήνα. Το μοναδικό Θεομητορικό Κειμήλιο από την επίγειο ζωή Της. Θα είναι μεγάλη ευλογία να την προσκυνήσετε, και να παρακαλέσετε την Παναγία μας να σας βοηθήσει να σας στηρίξει. Τόσα θαύματα έχει κάνει, πως μπορεί να είναι τόσο κοντά μας και να την αγνοήσουμε. Σε κάθε συμφορά μας Εκείνη καλούμε”

Αυτό ήταν το μήνυμα.

Σε λίγα λεπτά το κινητό μου πήρε φωτιά , με ρωτούσαν φίλοι και γνωστοί τα ακριβή στοιχεία για να πάνε να προσκυνήσουν. Τότε έμαθα για αρκετούς από αυτούς ότι είχαν διάφορα προβλήματα, και κυρίως καρκίνο. Προβλήματα που ως εκείνη τη στιγμή αγνοούσα.

Είδα μετά από καιρό συνάδελφο στο τελευταίο στάδιο, άλλον με πρόσφατο όγκο και άλλους με σοβαρά θέματα που ίσως και να μην ήθελαν να ομολογήσουν τουλάχιστον εκείνη τη στιγμή.

Μια παλιά συνάδελφος με πήρε τηλέφωνο. Είχα χρόνια να την ακούσω. Η φωνή της ήταν εξασθετισμένη και ίσα ίσα καταλάβαινα τι μου έλεγε.

Ήταν στο τελευταίο στάδιο, έκανε χημειοθεραπίες, αφαιρέσεις και όλα αυτά τα “δώρα” της ασθένειας.

Δε μπορούσε σίγουρα να έρθει μόνη της χωρίς βοήθεια αλλά ήθελε τόσο πολύ να έρθει που τελικά την μεταφέρανε οι δικοί της. Θυμάμαι την περίμενα στο προαύλιο και όταν την είδα να σέρνεται υποβασταζόμενη χωρίς μαλιά αλλά με μια μαντήλα και εξαφανισμένα φρύδια, είπα μέσα μου πριν την αγκαλιάσω: “ Παναγία μου” και ήθελα να βάλω τις φωνές αλλά κρατήθηκα.

Με δυσκολία έφτασε στην πλαϊνή πόρτα, την βοήθησαν να προσκυνήσει οι διακονητές του Ναού των Αγίων Αναργύρων και οι Βατοπαιδινοί Μοναχοί που ήταν κοντά στην Αγία Ζώνη σήκωσαν στα χέρια την Αγία Ζώνη , σταύρωσαν την συνάδελφο και την ακούμπησαν στο κεφάλι της. Κάτω από την Αγία Ζώνη στάθηκαν και οι δικοί της.

Η συνάδελφος από τα παλιά έκλαιγε σα μωρό παιδί μαζί με αυτήν και οι υπόλοιποι.

Είναι αυτό που έγραψα πιο πάνω ότι δεν είναι εύκολο να περιγράψεις τις στιγμές αυτές.

Λίγο καρό μετά η φίλη αυτή έγινε καλά, νίκησε τον καρκίνο, μετά από μια προσωπική πορεία ζωής, έδωσε τον αγώνα της με τη βοήθεια της Παναγίας. Τα δάκριά της, η προσευχή της και κυρίως η πίστη της την βοήθησε και σήμερα είναι ανάμεσά μας, μια γνωστή προσωπικότητα στη δημόσια ζωή και αγαπητή σε όλους μας.

Δεν ήταν όμως η μόνη περίπτωση εκείνου του μηνύματος, που ήρθε στο Ναό να προσκυνήσει την Αγία Ζώνη βιώνοντας το θαύμα.

Σήμερα ακόμη αναρωτιέμαι πως αυτό το μήνυμα που εστάλει, ήταν ίσως εκ Θεού. Και βεβαίως αν και σήμερα καταθέτω στο briefingnews.gr αυτή την ιστορία, επιφυλάσσομαι να γράψω σύντομα όλες αυτές τις περιπτώσεις που βιώσαμε όλοι όσοι βρεθήκαμε εκείνες τις ευλογημένες στιγμές κοντά στην Αγία Ζώνη, αρχίζοντας από αυτή την ιστορία της αγαπημένης φίλης από τα παλιά.

Μ.Γ.